Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

Quid fecit dominus Iesus in sabbato. Capitulum. LXXI

urn:nbn:de:bsz:31-289983

Visual Library

lena: q̄d ei p̄dixerat? Et rñdit a ne/
gatiõe ⁊ narrauit: ⁊ addidit ꝙ alia
plura prediriteis ī cena de paſſiõe
ſua. Dixit dña: vellē audire de his
q̄ dicta vel facta ſunt ī cena p̄ eum.
Et petrus annuit iohi vt ip̄e refer/
ret. Johes āt incepit ⁊ narrat oīa.
Silr ⁊ petrus q̄rit de paſſiõe dñi.
Et iohes dicit totū. Et ſic tā de his
q̄ꝫ de alijs q̄ fecit dñs ieſus cū eis
narrāt adinuicē: mō vnus: mō ali⁹
⁊ ſic totū diē de ip̄o ſermocinādo p̄
currunt. O q̄ꝫ attente auſcultant
iſta verba. O quotiēs dña dicebat
ī narratõe geſtoꝝ: benedictus ſit fi
lius meus. Cogita in q̄ afflictione
erāt Quid ei ē videre ꝙ dña mūdi
p̄ncipes eccl'iaꝝ: ⁊ oīm ꝓploꝝ du/
ces totius exercitus diuini cultus
ſic afflicti ⁊ timoroſi ſtant recluſi in
q̄dā domuncula neſciētes q̄d face
re debeāt: niſi ꝙ ſe ſie ꝯfortāt ⁊ ꝯfe/
runt d verb ⁊ factꝫ dñi ſui. Dña tñ
ſtabat mente tranq̄lla ⁊ pacata: qꝛ
certiſſimā ſpem habebat de reſur/
rectiõe filij ſui. Et in ip̄a ſola remā
ſit fides die ſabbi: iō ſpecialr ei dieſ
ſabbi attribuit. Nō tñ poterat ip̄a
dña ꝓpt mortē filij ſui letari. Sero
autē facto poſt ſolis occaſum. cū
licuit operari: Maria Magdale/
na ⁊ altera Maria venerunt eme/
re aromata ꝓ faciēdis vnguentis.
Sero autē p̄cedenti cū redierunt
a ſepulcro dñi: ceperūt parare vſqꝫ
ad ſolis occaſum: poſtea ſiluerunt
Nam ſabbatū oportebat cuſtodiri
ab ſolis occaſu diei venerꝭ: vſqꝫ ad
aliū ſolis occaſum. Nunc ḡ vadūt
emere aromata ad pothecādū de/
uote corpus dñi ſui: eis cōpatientꝭ
⁊ faciētꝭ eaꝝ voluntatē. Que poſtu
ant aromata: ⁊ eligunt q̄ meliora

p̄nt: ⁊ p̄cio ſoluto redeunt parātes
ſe ad faciēdum vnguēta. Cogita q̄ꝫ
diligēter ⁊ deuote laborant ꝓ dño
ſuo cū lachrymis ⁊ ſuſpirijs vt me
lius p̄nt. Dña vero ⁊ apl'i reſpiciūt
⁊ forte iuuant. Quibꝫ factꝫ nocte il
la ſiluerunt. Et hec q̄dā meditatio
deuota fidei ſabbi de dña ⁊ ſocialꝫ
eius ⁊ diſcipulis.

Quid fecit dñs Jeſus in ſabbato. Ca. LXXI

V Enit autē meditatio q̄d fec
dñs Jeſus in ſabbato: vel ī
ip̄o die ſabbi. Nam ſtatī vt
mortuus fuit deſcendit ad inferos
ad ſctõs p̄res ⁊ ſtabat cum eis: et
tunc fuerunt ī gloria. Nā viſio dei
eſt p̄fecta gloria. Cõſidera q̄ꝫta fuit
eius benignitas ī infernū deſcen
dere: q̄ꝫta charitas ⁊ hūilitas. Po
terat ei vnū angelū ad eos mittere
⁊ facere ſicut ſeruos ſuos liberari:
⁊ ſibi p̄ſentari vbi voluiſſet. Sꝫ nō
ſuſtinuiſſet hoc amor ſuus: humi/
litas ſua: per ſeip̄m in infernū de/
ſcēdit: nec vt ſuos ſꝫ vt amicoſ eos
domin⁹ oīm viſitauit: ⁊ ſterit ibi cū
eis vſqꝫ ad diē dominicā prope au
roram. Cogita ⁊ mirare qualiter iu
bilant ſancti patres in ſuo aduen/
tu: repleti īmenſa iocunditate: oīm
diſplicētia procul pulſa. Et ſtabāt
in canticis et laudibus coram eo:
Quas laudes potes in hunc mo/
dum meditari: imaginādo eos ac
ſi eſſent in corporibus: ſicut poſt re
ſurrectionē erunt. Similiter aīam
dñi noſtri Jeſu. Cum ḡ p̄ſenſerūt
eius aduētū occurrerūt ei gaudē
tes: ſeip̄os exhortātes ⁊ dicētes.

Canticū ſanctoꝝ in limbo. Cap̄. LXXII